

Folketallet end andre. Jeg maa nu sige: at det just er paa Grund af deres Fattigdom, man skulde gjøre det, og at det skulde være noget væsentligt Middel mod Fattigdommen i Sylland, at man skaffer Beboerne der Repræsentanter i større Forhold, end de kunne vente efter Folketallet, det har jeg ikke tænkt mig, og jeg tror heller ikke, at de fornuftige Folk, det ærede Medlem paaberaabte sig, havde havt en saadan Mening; men derimod tror jeg ganske vist, at man i 1849 tog en Del Hensyn til, at Kommunikationsforholdene i Sylland dengang vare saa overordentlig vanskelige paa mange Punkter, at der var al Anledning til ikke at gjøre Kredse altfor store. Men det er aabenbart, at disse Hensyn, som dengang gjorde sig gjældende, nu ere tilstede i meget ringere Grad, og at de derfor ikke længere kunne berettigede saadanne Krav, som nu derpaa støttes. Det forekommer mig, at hvis der virkelig nu i Modsætning til, hvad jeg tror, der nogenstunde tidligere har været, skulde være nogen Villie hos Flertallet i dette Thing til at fremme denne Sag, da kunne vi meget vel begynde paa den nu, thi Vanskeligheden ligger ingenlunde deri, at Ministerens Standpunkt skulde være uovervindelig. Jeg antager, at hvis han virkelig mødte en overensstemmende Beslutning fra dette Thing om, at det vilde gaa til en almindelig Omlægning, og at den skulde gennemføres efter retfærdige Principer, vilde der ikke fra hans Side være nogen afgjørende Hindring derfor. Salfald har jeg ingen Grund til at tro det; men hidtil har han aabenbart ingenjomhelst Anledning havt til at fravige det Standpunkt, som han og Mange med ham anse for det rette, idet der ikke har foreligget nogen Afstemning her i Thinget, men blot en Betænkning, hvori vedkommende Udvalgs Medlemmer opløste sig i en Række Mindretal. Nogle støttede principalt hans Forslag, medens de subsidiært vilde gaa til en ligelig, men da ogsaa en ganske ligelig og retfærdig Fordeling af Kredse. Andre have ikke villet omlægge mere end een eneste Kreds, nemlig Kjøbenhavns 5te — det var 4 til 5 Medlemmer af det sidste Udvalg — og endelig var der Andre, som ogsaa vare i Mindretal i dette Udvalg, der vilde have 127 Valgkredse, men saaledes at Kjøbenhavn skulde knibes for nogle Kredse, som den havde Krav paa (Bajer: Det var et Flertal). Nei, det var intet Flertal. Det kan ikke nytte, at ærede Medlemmer komme med saadanne Paastande, der ere i Strid med, hvad Rigsdagstidenden viser. Naturligvis, paa Møder, hvor der sker stærke Raab og overfor en størende Forsamling, kan der ganske vist frem-

settes noget Saadant, og det kan blive støttet af Raab, men det kan ikke staa sig overfor, hvad Rigsdagstidenden viser, nemlig at Forholdet var dette, at der var 5 Mindretal. Det første paa 4 Medlemmer sluttede sig principalt til Regjeringens Forslag, subsidiært opstillede det et Forslag om 123 Valgkredse. Et andet Mindretal paa 4 Medlemmer med subsidiær Tiltrædelse af 2 andre henholdt sig til sin Betænkning fra tidligere Tid og indstillede 127 Valgkredse. Der var et tredje Mindretal, som bestod af 4 og subsidiært et 5te Medlem, nemlig det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Bajer), som vilde dele Kjøbenhavns 5te Valgkreds i to, der skulde være saa nogenlunde paa 43,000 hver, men dog saaledes, at man valgte Søerne til Delingslinie. Saa var der et fjerde Mindretal, nemlig det ærede Medlem fra Skanderborg, der mødte her som Gjen ganger, og endelig et femte, det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro), der ikke vilde opgive de Synspunkter for Sagens Ordning, som det sammesteds udviklede, men søgte at tilveiebringe Enighed om en fælles Indstilling til Thinget, hvorefter man opfordrede Regjeringen til at fremsætte et nyt Forslag. Alle disse Forslag bleve altsaa stillede, og saa enedes 3 Medlemmer, nemlig de ærede Medlemmer for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Bajer), Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro) og Maribo Amts 3die Valgkreds (Nielsen-Grøn) principalt, medens 7 andre Medlemmer subsidiært sluttede sig til dem, men blandt disse subsidiære Herrer saavel som blandt de principale var der nogle, som ogsaa principalt havde sluttet sig til Forslaget om at indskrænke sig til at dele Kjøbenhavns 5te Valgkreds i to, og da først det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds. Han var principalt med paa Alt: f. Ex. paa, at Grundlovens § 32 skulde forandres, hvilket i og for sig kunde være meget fornuftigt, men subsidiært sluttede han sig til de 4 Herrer, som kun vilde dele Kjøbenhavns 5te Valgkreds i to, og saa mødte han igjen paa et tredje Sted, hvor han foreslog Sagens Afslutning ved en motiveret Dagsorden. Det er klart, at her var aabenbart ikke Noget, hvori Regjeringen kunde se en bestemt Opfordring for den til at fravige det Standpunkt, som den havde opstillet, som tidligere havde fundet Tilslutning i selve Folkethinget og endnu fandt det hos et Mindretal. Skulde det imidlertid være Meningen iaar, som sagt i Modsætning til, hvad tidligere har været Tilfældet, at ville fremme denne Sag, var der vist god Mulighed for at gjøre det endnu, og der vilde da maasse være al mulig Anled-